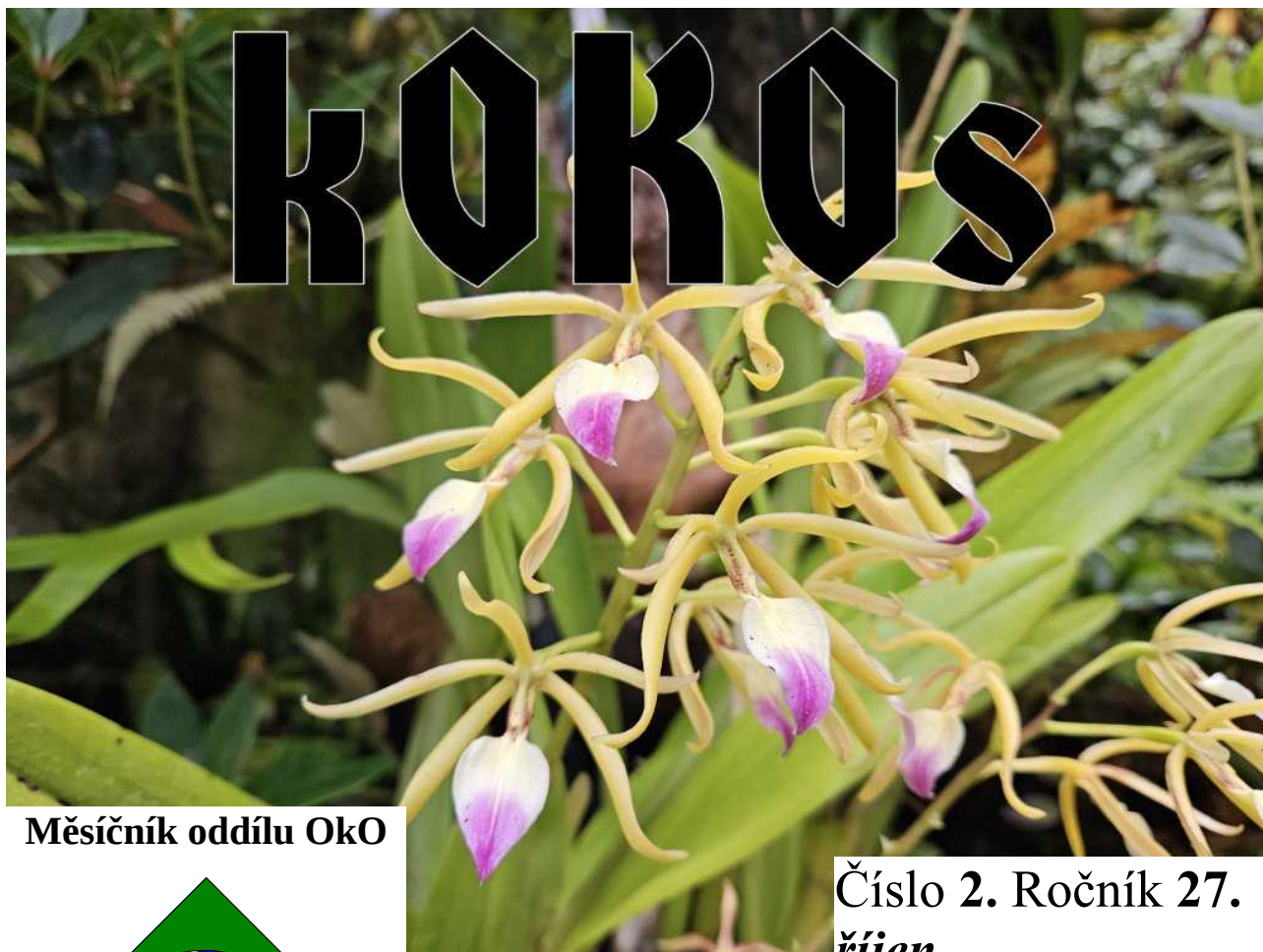
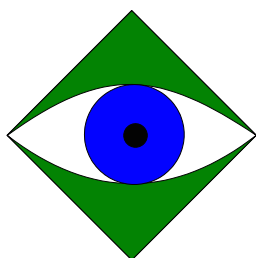

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 2. Ročník 27.
říjen
Vyšlo: 30.9.2024

Kalendárium

Zapište si do diáře

V měsíci říjnu nás čekají dva výlety, první z nich proběhne pod vedením Adama 12. října, pojedeme do okolí Lužné u Rakovníka. Byl bych rád, kdyby se tohoto jednoděňáku zúčastnilo co nejvíce z vás a opravili bychom si tím reputaci ze září. Na tradiční pětideňák pod vedením Prtěte vyrazíme do Poděvous 25.-30. října. Pětideňák je tradiční oddílovou akcí a velmi by nás potěšila tomu odpovídající účast.

Oddílovka bude 4. listopadu a můžete se těšit na další číslo kOKOsu a na hru na poznávání mapových značek a práci s mapou.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
30. září – Hanička (13)	30. září - Rachel
1. října – Malvína (11)	5. října – Eliška
3. října – Ondra (10)	15. října – Tereza
16. října – Rachel (18)	18. října – Lukáš
17. října – Áňa (9)	19. října – Michaela

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci září přišel do oddílu Julinčin spolužák Yan, který začal chodit na schůzky Zobáků, vítáme ho mezi námi a doufáme, že se mu bude v oddíle líbit.

Pojed'te s námi na zkoušku

Jako v minulých letech i letos zveme na naše výlety libovolné hosty, kteří by si chtěli naši činnost vyzkoušet a snad případně i začít do oddílu chodit. Pro návštěvu hostů je vhodný jednodenní výlet 12.10., a samozřejmě je pro případné hosty uzpůsobený i pětideňák.

Příspěvky

Připomínám příspěvky na činnost oddílu 600 korun na osobu, za příspěvky se tisknou kOKOsy a platí registrační poplatek oddílu. Prosím, odevzdejte příspěvky co nejdříve. Příspěvky odevzdávejte nejlépe Hance nebo svému družinovému vedoucímu. Přivítal bych odevzdání příspěvků do konce října. Děti z Prahy 6 mohou k zaplacení příspěvků využít akci Aktivní město.

Internet – Discord

Jak jsme informovali již minulý měsíc, otevřel oddíl svůj server na platformě Discord, který by měl sloužit v optimálním případě pro rychlé informování všech členů oddílu i jejich rodičů. Server je otevřen všem, kdo mají zájem být informováni o aktuálních aspektech činnosti oddílu.

Pokud se podaří sem přilákat podstatnou část rodičů i dětí, bude možné tuto platformu vhodně využít k všestranné komunikaci mezi vedoucími, dětmi i rodiči. Jak se ukázalo v případě jednodenního výletu v září, díky nemožnosti dostatečně komunikovat naše alternativní plány směrem ke všem rodičům i dětem, nemohli jsme včas a úplně postihnout

naše plány na změnu v důsledku setrvávajícího deště a povodní a tak účast na výletě dopadla jak dopadla.

Kdo se chcete připojit k našemu Discordovému serveru, kontaktujte někoho z vedoucích oddílů (nejlépe Ariela), ten vám pošle odkaz na náš server a když se tam dostanete, podívejte se na pravidla a dejte nám vědět ať vám přiřadíme příslušnou roli a přístup k odpovídající části serveru.

Bizon

Ozvěny měsíce

Jednodenní výlet 14.9.2024 – Botanická zahrada

Předpověď počasí vypadala po celý týden neslavně ba děsivě a to, že výsledek nakonec nebyl tak strašný, výletu nepomohlo. Na srazu se nás sešla jen hrstka. Bizon, Hanka, Piškot, Tomáš, Ariel a z dětí jediné Mikeš. To ovlivnilo i rozhodování o úpravě cíle výletu. Přesto, že Zákolanský potok povodeň nezasáhla, měli jsme vymyšlený i výlet na Kounovské kamenné řady, kde podle předpovědi pršet již nemělo (a opravdu zřejmě nepršelo) a jako třetí variantu

Při přechodu Trojské lávky ještě pršelo.

Hra na poznávání zvířat podle popisu proběhla ve skleníku

jsme měli připravený výlet do ZOO, která ještě ráno hlásila, že zavírat zatím nebude.

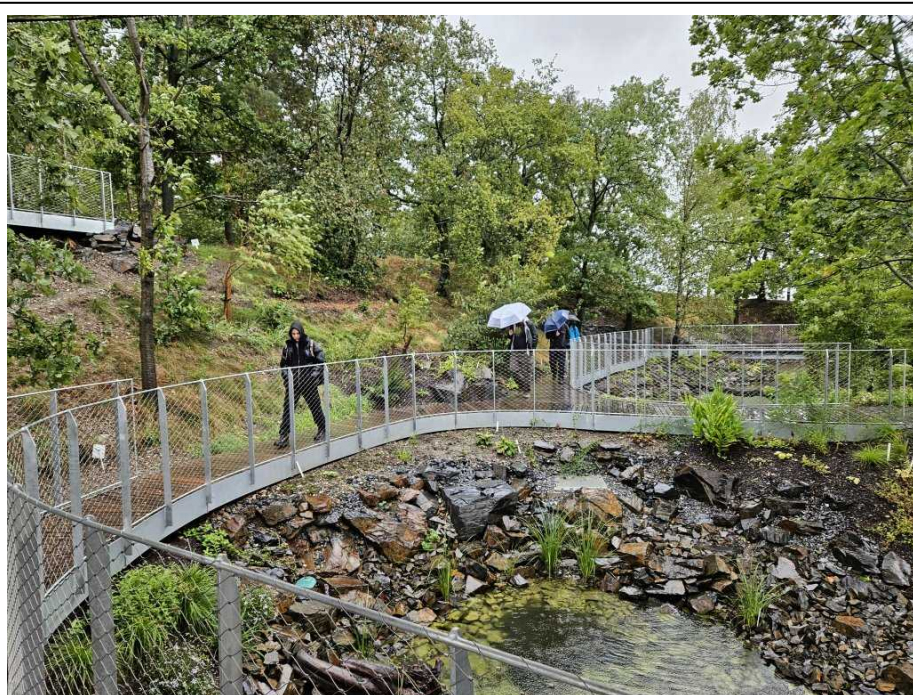
Vzhledem k nízké účasti dětí zvítězila i Mikešovým hlasem vybraná výprava do ZOO. Vyrázili jsme tedy pěšky přes Stromovku, pod tratí jsme prošli těsně před instalací protipovodňových bariér (které nakonec nebyly potřeba) a přešli jsme Trojskou lávku, kde nás nejvíce ohrožovala rozlehlá louže ve středu ostrova. U ZOO se k nám připojil Lembas a tu jsme zjistili, že ZOO změnila své rozhodnutí a pro jistotu expozice uzavřela. Možná bych

měl také připomenout, že již ve Stromovce nás opustila Hanka, která nestihla podejít trať a dostat se nějak k branám ZOO.

Po kratším váhání mezi návštěvou Trojského zámku a Botanické zahrady zvítězila přírodnější varianta a tak jsme vystoupali k bráně do Botanické zahrady a vyšli se ukrýt před deštěm do skleníku Fata Morgana. Nebyli jsme v zahradě sami, ale návštěvníků tu bylo opravdu málo.

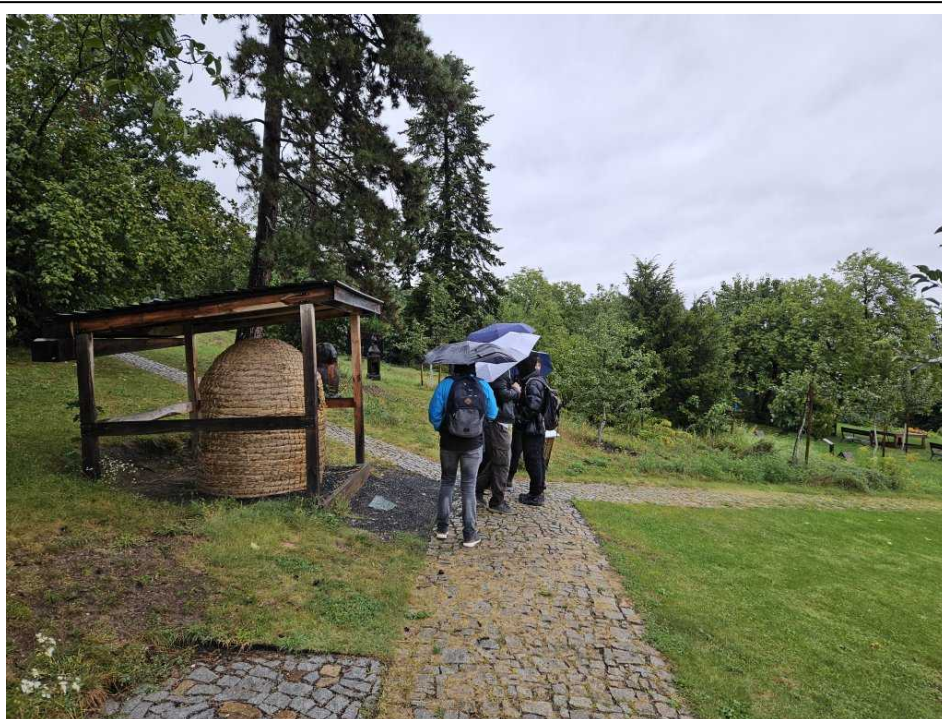
Při prohlídce skleníku jsme obdivovali klasické skleníkové atrakce, kterými jsou různé druhy orchidejí a rovněž tropičtí motýli,

kterí se zde líhnou a žijí. Prostředí skleníku Piškot využil i k prezentaci výletu a k několika hrám, které ovšem proběhly v redukované podobě. Král Kibic III. se totiž rozhodl, že se

V končícím dešti jsme navštívili novou expozici japonského mlžného lesa.

musí stát proslulým tím, že zabije draka. Situaci rádcům trochu ztěžovalo to, že draci neexistují. Úkolem tedy bylo vhodného „draka“ nalézt a zajistit, aby ho král zabil a při tom pokud možno nepřišel k úhoně. Nakonec tak nechali krále z dálky zastřelit namaskovaného jelena, aby mohl být spokojen. Příběh byl však pouze vyprávěn, neboť vzhledem k omezenému počtu

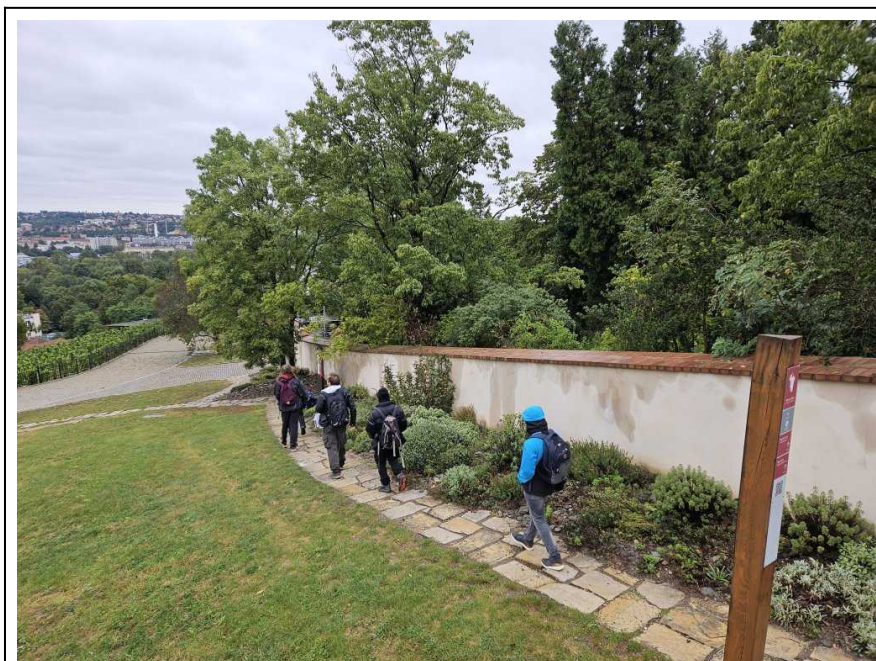

Včelařskou expozice botanické zahrady jsme prošli v posledních kapkách deště.

dětí na všechny hry nedošlo.

Nejzajímavější hrou bylo poznávání cizokrajných zvířat podle popisu, kde jeden hráč popisoval zvíře a druhý hádal. Role druhého hráče se tu ujal Tomáš.

Když jsme opustili skleník, stále ještě mírně pršelo, ale déšť již ustával. Prošli jsme část

I když déšť již ustal, po sestupu přes vinici Svaté Kláry jsme výlet pro nízkou účast ukončili.

venkovní expozice, kde nás zaujala nově vybudovaná prezentace japonského mlžného lesa a pak jsme se zastavili ve včelařské výstavě, na kterou obvykle nebývá čas. V té době již déšť prakticky ustal. Pak jsme sešli přes venkovní expozici a vinici Svaté Kláry na autobus a rozjeli se do svých domovů.

Výlet byl velmi zkrácen a zejména díky nízké účasti proběhl jen v omezené podobě. Je nám velmi líto, že nám další děti nebo rodiče nevěří, že dokážeme

zorganizovat výlet i v obtížných podmínkách, doufám, že další výpravy se setkají s vyšší účastí i s lepším počasím.

(bi)

Brtnice – 27.-29. září 2024

Ani druhému zářijovém výletu předpověď počasí příliš nepřála a snad i proto se na něj nevydal nikdo z dětí.

Nyní po výletě již mohu říci, že obavy nebyly opodstatněné a počasí nás sice mírně vykouvalo, ale podstatnou část výletu svítilo slunce.

Do vlaku nás tak nasedlo pět, Bizon, Prtě, Myšinka, Ariel a Tomáš, a když jsme po osmé večerní vystoupili v Číchově, dalo se do mírného deště. Vystoupali jsme kousek k nedalekém lyžařskému středisku Jalovec a tady jsme našli kousek lesa, kde jsme se uložili ke spánku.

Sobotní ráno na PP Jalovec

Ráno nás přivítalo slunce a tak jsme si po zabalení nejprve prohlédli PP Jalovec, kde jsme obdivovali kvetoucí, leč dosud nerozvinuté horečky a pak jsme zamířili po modré turistické značce ke zřícenině hrádku Střeliště. Z hradu toho mnoho nezbylo, ale mohli jsme místo využít k vyprávění o čem by výlet mohl být, kdyby tu byly děti. Z motivace nakonec zbyla jen hra na sčítání muchomůrek, do kterého se pustili Prtě s Tomášem.

Z hrádku Střeliště zbyla jen terénní nerovnost s patrným valem

Další naše cesta vedla přes PP Na Kopaninách k rozcestí u Svaté Trojice, kde jsme zastavili k dalšímu odpočinku a kde bylo veliké sršňí hnízdo, až jsme k polednímu sestoupili do města Brtnice.

V zámeckém parku čekáme na prohlídku.

Ve městě se konala slavnost s trhy a divadlem a my jsme se rozhodli využít trhů k obědu a pak se vypravit na zámek a nakonec nakoupit. Rozešli jsme se naobědvat se a pak jsme vyrazili na zámecké návrší. Tady jsme nejprve navštívili kostel Blahoslavené Juliany Collalto, který byl mimořádně otevřený i s věží a bylo jej možné prolézt včetně podkroví a pak jsme se odebrali k zámku, kde jsme

zjistili, že prohlídka bude v půl třetí a tak jsme si odešli ještě prohlédnout zámecký park. Prohlídka byla zajímavá, ale zámek je v dosti neutěšeném stavu. I tak jsme v rozlehlém zámku viděli stopy po minulosti od původního hradu přes zámek po JZD až po současný

stav v rukách neziskovky, která se jej snaží opravit. Průvodkyně a zároveň zakladatelka této neziskovky nám vylíčila nejen historii zámku, ale i úskalí jeho rekonstrukce.

Zámek Brtnice potřebuje důkladnou rekonstrukci

Po prohlídce jsme vyrazili na nákup a pak se spustil déšť, ve kterém jsme vyrazili do údolí říčky Brtnice. První část cesty vedla po nově konstruované megalomanské cyklostezce, ale naštěstí na začátku rezervace konstrukce zatím skončila a cesta již vedla po normální cestě. A také přestalo pršet. Šli jsme stmívající se krajinou podél Brtnice až téměř ke zřícenině hradu Rokštejna. Na

dohled od něj jsme našli použitelné místo k přenocování, postavili jsme pařeniště a zapálili oheň k opečení uzenin. Chvilí jsme u ohně poseděli a odebrali se spát.

Ráno jsme si mírně přivstali a zabalili si a pak jsme se vypravili na nedaleký Rokštejn. Poměrně rozlehlá zřícenina byla volně přístupná, ale nebylo možné se dostat na věž protože vstup s koncem sezóny zavřeli. Hrad jsme si prohlédli o něco rychleji a vydali se další cestou podél Brtnice směrem k Přímělkovu. Prošli jsme údolím s chatovou osadou a pak jsme po

Večerní cesta podél Brtnice už probíhala bez deště. Jak vidět, zdejší lesy nejsou v nejlepší kondici.

kratším hledání našli kamenné schodiště stoupající ke zřícenině hrádku Přímělkov.

Hrádek se zachoval v podobě zdiva paláce na skále a místa věže odkud bylo kvůli vykáceným lesům vidět pohodlně na věž Rokštejna. Místo jsme si prohlédli a vypravili se dál podél břehů Jihlavy k Přímělkovu, kde měl výlet původně končit. My jsme však pokračovali dál do Bítovčic a tam jsme v tamní vyhlášené hospůdce poobědvali a nakonec jsme vzhledem k dostatku času došli až do Luk nad Jihlavou, kde jsme konečně

Večerní posezení s ohněm a opékáním

nasedli na vlak a vyrazili k domovu, kam jsme bez dalších příhod dorazili

A teď mi zbývá výlet zhodnotit. Myslím, že se i přes mírnou nepřízeň počasí mohl čestně

Zřícenina Rokštejn byla volně přístupná se zavřenou vyhlídkovou věží.

zařadit mezi ostatní výlety ven, jen kdyby se alespoň někdo s námi do Brtnice vydal. Výlet jsme si užili i tak a mohli jsme si dovolit i prodloužení trasy, ale dáváme přednost výletům s dětmi, pro které připravujeme program a tak nějak všechno. Škoda. Mohli jste si užít v převážně přívetivém počasí tři zříceniny, zámek, údolí říčky a další zajímavosti. Pokud mohu soudit z dosavadní oddílové

praxe, kdy místa výletů téměř neopakujeme, do Brtnice už se oddíl asi v dohledné době nepodívá.

(bi)

Šílené oddílové projekty

Krokety

Samostatné vaření bývá povětšinou pro děti obtížné, ať už se jedná o jejich neschopnost se zorganizovat, či o pouhou smůlu co se týče počasí. Dalo by se očekávat, že pro vedoucí bude samostatné vaření oddechový program, kdy pouze hodí nohy na stůl a budou se smát dětem, které se horkotěžko snaží zapálit oheň v dešti. Realita může být často úplně jiná. Z mé zkušenosti je často největší problém, se vůbec dohodnout, co se bude vařit.

Já jsem například zastávce názoru, že by se měla uvařit velkolepá hostina, že by se vše mělo dělat od základu a nemělo by se šetřit na přílohách. V tom ležel kámen úrazu

během návratu draků na táboře 2020.

Jako čerstvý vedoucí se mi podařilo protlačit nápad na skvostné jídlo: kuře na medu a chmelovém moku. Jen nám chyběl ten správný nápad pro přílohu a jelikož typických knedlíků, rýže, či těstovin se vedoucí během tábora přejedli, tak se jim můj návrh sýrových krotek zamlouval. Moje ego nebylo schopné unést představu koupit krokety zmražené, tak jsme se je rozhodli udělat sami. Začali jsme loupat brambory na bramborovou kaši a pevně věřím, že jsem se kdysi ptal Hanky, kolik tak brambor máme udělat a jejímu návrhu jsem se nevzpouzel. (Tím samozřejmě nechci naznačit, že to je její chyba.)

V moment, co jsme došťouchali poslední bramboru nám bylo jasné, že jsme právě vytvořili doživotní zásobu bramborové kaše. Dali jsme se tedy do samotného obalování s vidinou, že se snad dočkáme brzké večere. Postupem času, děti začínaly odevzdávat své pokrmy, ale my jsme stále nebyli hotovi s obalováním. Muselo nás, kolem bezedného hrnečku s kaší, stát minimálně 5, abychom včas připravili večeri. Konečný výsledek byla hromada krotek, které vedoucí i přes veškerou svou snahu nebyli schopni dojíst. Naštěstí se některým dětem úplně nepovedly jejich pokrmy, tak se mohly dojíst zbytku našeho jídla.

Ponaučení z příběhu je jednoznačné, nebrat si moc velké sousto.

Lembas sleduje, zatímco ostatní připravují krokety

(Ad)

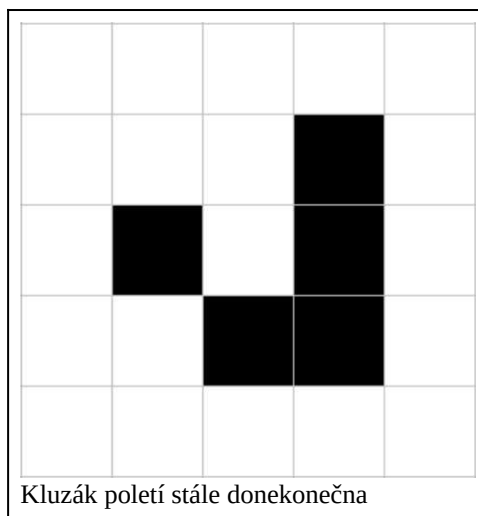
Herní koutek

Hra života

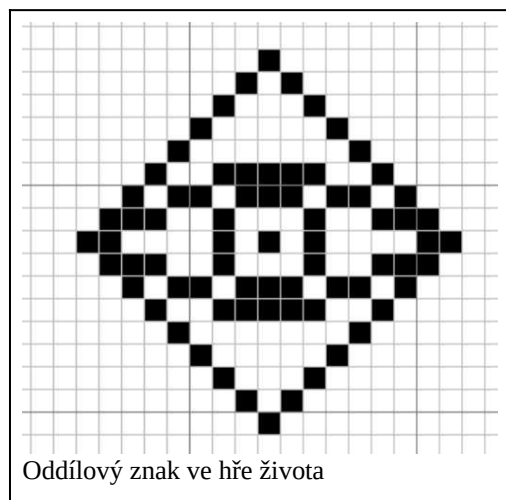
Věděli jste, že život má jen čtyři pravidla? Platí to rozhodně pro Hru života, také známou jako Conwayova hra života. Je to vlastně matematická zajímavost a trochu hlavolam. Hraje se na nekonečně čtverečkované síti, kde na začátku zaznačíte čtverečky, které obsahují živé buňky a pak už se jen koukáte jak si vaše buňky žijí podle čtyř základních pravidel. Ta se vyhodnocují po krocích. Na konci každého kroku platí:

1. Pokud má buňka méně než dva sousedy, tak zemře.
2. Pokud má buňka dva nebo tři sousedy, zůstane naživu do dalšího kroku.
3. Pokud má buňka víc než tři sousedy, tak zemře.
4. Pokud má prázdné políčko tři sousedy, oživne.

Teď si asi říkáte, „no a co jako?“. Jen si ale zkuste otevřít hru života na internetu (například: <https://conwaylife.com/>), nakreslete si pár buněk a sledujte. Dokážete uhádnout co vámi nakreslený obrázek udělá? Věřte, že existují způsoby

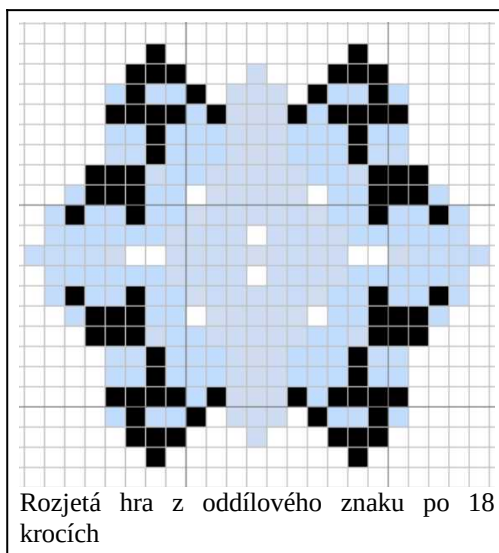

Kluzák poletí stále donekonečna

Oddílový znak ve hře života

jak nakreslit vzorce, které se neustále opakují, nebo například takzvané „vesmírné lodě“, které donekonečna letí dopředu či takzvaná děla, která takové vesmírné lodě vytvářejí.

Rozjetá hra z oddílového znaku po 18 krocích

Hledáním vzorců ve hře života se zabývá celá řada nadšenců, matematicky má hra totiž celou řadu

zajímavých vlastností, těmi se nemusíte zatím zatěžovat, vezte však, že v ní lze ve své podstatě programovat. Můžete tak najít video, kde se podařilo uvnitř hry života naprogramovat hru života samotnou. (<https://youtu.be/xP5-iIeKXE8?si=eEjd6VXMUpGFWnpK>)

(pr)

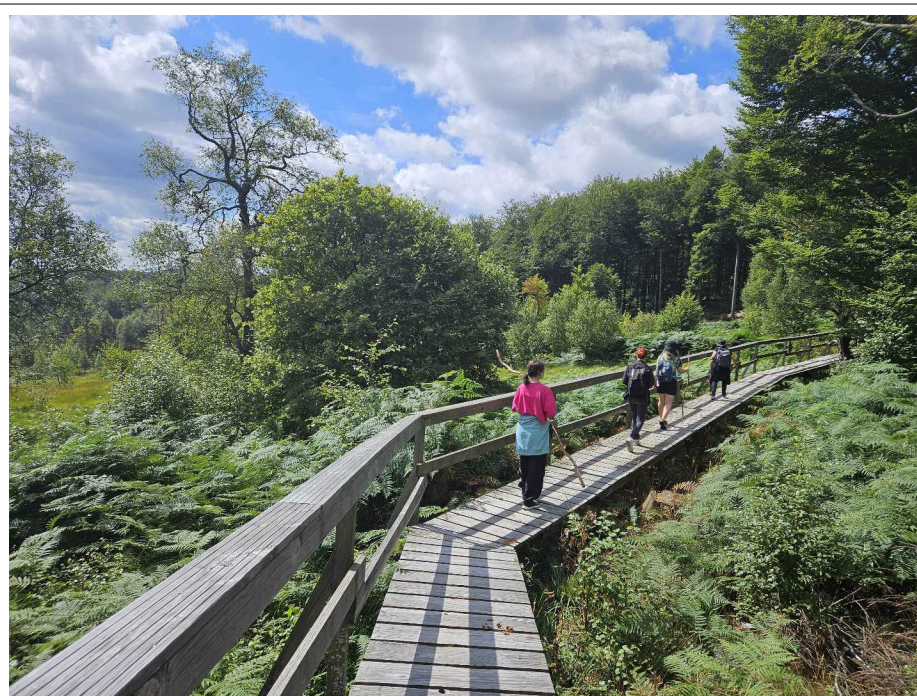
Zajímavé místo

Národní park Hunsrück-Hochwald

Posledně, když jsem psala tento článek, jsem vás seznámila s malým ostrovem u pobřeží Japonska. Tentokrát se nevydáme tak daleko, ale stále nezůstaneme v českých luzích a hájích. Místo toho bych vám ráda představila nejmladší národní park Německa a malou vesničku, do které jsem letos v létě zavítala.

Národní park Hunsrück-Hochwald se nachází na jihu Německa, téměř na hranici s Lucemburskem.

Kdybych jej měla srovnat s našimi českými parky, atmosférou je nejvíce podobný Podyjí (ačkoliv skoro dvakrát tak velký) –

Cesta mokřadem

nenaleznete zde závratné hory ani propasti, ale staré zachovalé listnaté lesy, mokřady a

Vypadá jako normální mourek, ale věřte mi, je to kočka divoká

původní rostliny i živočichy. Oblast si tento charakter zachovala i přesto, že jakožto národní park byla uznána teprve v roce 2015, po značné snaze obyvatel okolních vesnic. Ti se i nadále podílejí na ochraně zdejší přírody, nově však s rozpočtem, který jim statut národního parku dopřává.

Mým příkladem pro to je vesnička Idar-Oberstein, ve které jsem v létě při mé krátké návštěvě bydlela. Zcela

upřímně, z kulturního hlediska vesnice nebyla zajímavá vůbec ničím. Vše, co se ve vesnici odehrávalo, se točilo kolem národního parku.

Hostitel nás uvítal krátkou přednáškou o čápech, kteří se ve zdejší voliéře rehabilitují dokud nebudou vypuštěni zpět do přírody, jeho osobní snaze pomoci zdejší populaci dudků a konečně i krátkým přehledem malých šelem, které momentálně pobývají v okolí (národní park nám začínal 20 metrů od domu). Co jsme však i přesto nečekali, že hned druhý den ráno se po louce za domem skutečně prošla kočka divoká, kterou jsem v české přírodě nikdy nezahledla.

Národní park Hunsrück-Hochwald není největší ani nejznámější v Německu. Ale snad i právě proto jsou výlety po něm tak příjemné, nerušené davy turistů i uprostřed léta. A konečně, kdyby snad někdo pochyboval o jeho německodomáckém rázu – při pochodu lesem můžete občas narazit na vanu, ve které je protékajícím potůčkem chlazené pivo. K máni za 1 euro, které čestně necháte v plechovce.

Občerstvení po cestě

(ža)

Podivné nápady šílených vládců

Ludvík II. Bavorský

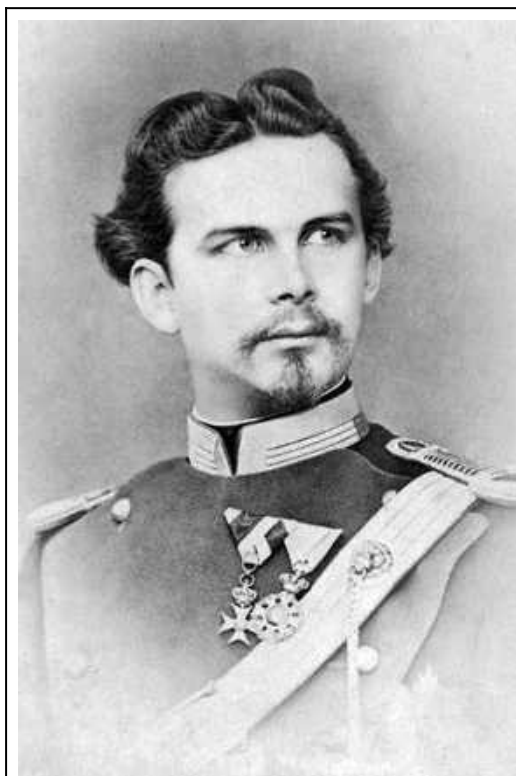
Mnoho skutečných králů či vládců v historii bylo opravdu podivínských či přímo šílených. O některých z nich si povíme v našich článkách. Jedním z typických představitelů byl Ludvík II., který vládl v Bavorsku v letech 1864-1886. 10. března 1864 byl, ve věku osmnácti let, korunován bavorským králem. V roce 1866 vstoupilo Bavorsko na straně Rakouska do války proti Prusku, on sám se nebyl schopen zorientovat ve válečných záležitostech, proto řízení válečných záležitostí zcela přenechal ministrům. Po porážce Rakouska musel podepsat mírovou smlouvu a bavorská armáda se musela podřídit pruské. Tuto situaci nesl dost těžce a když pak muselo Bavorsko bojovat na straně Pruska ve válce proti Francii, byl politikou zklamán natolik, že se stáhl na své zámky a vladařskými záležitostmi se téměř přestal zabývat.

Od začátku své vlády se angažoval především v kultuře. Jako dvorního skladatele k sobě povolal svého oblíbence Richarda Wagnera. Wagner obdržel od svého mladého obdivovatele roční rentu, která se rovnala příjmu knížete.

Také inscenace Wagnerových oper byla velmi drahá. Míra trpělivosti ministerské rady přetekla, když Wagner žádal po králi vlastní divadlo, jehož výstavba měla stát 5 miliónů zlatých. Wagner byl z Bavorska vyhnán. Písemný kontakt však oba udržovali i nadále. Richarda Wagnera král stále podporoval i finančně.

Většinu peněz z jeho osobní pokladny, a také z pokladny státní, pohltila výstavba zámků Neuschwanstein, Herrenchiemsee a Linderhof. Rozpočet byl u těchto staveb navíc většinou překročen až trojnásobně oproti původnímu plánu. Nemálo financí si vyžádala i údržba dalších zámků, paláců, soukromých králových obrazáren a jeho sbírka soch. Problémem bylo především to, že žil nad finanční poměry vlastní země, což vzbudilo nevoli u členů bavorské vlády. U svých poddaných však byl převážně oblíbený.

Roku 1886 byl zbaven svéprávnosti a trůnu. Největší zájem na odstranění krále měli ministři bavorské

Ludvík II. Bavorský

Neuschwanstein

vlády, s nimiž se odmítal již dlouhou dobu sejít a jednat s nimi. Na bavorskou vládu už bylo moc, když nařídil ministru financí, aby prodal Bavorsko a někde v Jižní Americe koupil novou zem. Ministři se potom sešli a jednohlasně svolali krále nesvéprávným.

Po králi Ludvíku II. Bavorském nám zůstaly především kouzelné zámky, z nichž asi nejznámější je Neuschwanstein.

(kc)

Ve jménu krále!

Slavná královská rozhodnutí

Jeho Veličenstvo Kibic III. Neomylný rozhodl, že je nezbytné, aby osobně porazil draka a tak získal právo dát si tohoto do královského znaku. S pomocí královských rádců se mu podařilo nestvůru skutečně zdolat.

Další moudré královské rozhodnutí týkající se muchomůrek nebylo lze pro nepřítomnost královských rádců realizovat, král se cítí přístupem královské rady velice zklamán.

Bodování za září a říjen:

A máme tu první měsíc, kde jsme měli nejhorší účast na výletech v historii, takže body pochází pouze ze schůzek a jediný účastník výletu se probíjaval dopředu přes svůj status hosta.

jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1. Bára	53	53	Vlaštovky	13. Bárny	33	33	Zobáci
2. Jožka	49	49	Vlaštovky	14. Yan	30	30	Zobáci
3. Ben	49	49	Zobáci	15. Áňa	30	30	Vlaštovky
4. Julinka	46	46	Vlaštovky	16. Ernest	30	30	Zobáci
5. Kristián	46	46	Zobáci	17. Mára	15	15	Zobáci
6. Pavel	45	45	Zobáci	18. Julie	15	15	Pařáti
7. Julča	45	45	Vlaštovky	19. Janis	15	15	Pařáti
8. Eda	45	45	Zobáci	20. Eliška	0	0	Pařáti
9. Mikeš	45	45	Host	21. Lukáš	0	0	Pařáti
10. Martin	39	39	Zobáci	22.			
11. Mia	34	34	Vlaštovky	23.			
12. Ondra	34	34	Host				

Výsledky bodování družin:

Jelikož soutěž družin letos nemáme, vidíme tu výsledky, kdy mizivá účast Pařátů posouvá nejstarší družinu na poslední místo.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Vlaštovky	40	40
2.	Zobáci	40	40
3.	Pařáti	10	10

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zatím nepřináší nic nového. A tak je tu navíc jen záznam o jediné účasti na výletě.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Bára	53	0	Vlaštovky	13. Bárny	33	0	Zobáci
2. Jožka	49	0	Vlaštovky	14. Yan	30	0	Zobáci
3. Ben	49	0	Zobáci	15. Áňa	30	0	Vlaštovky
4. Julinka	46	0	Vlaštovky	16. Ernest	30	0	Zobáci
5. Kristián	46	0	Zobáci	17. Mára	15	0	Zobáci
6. Pavel	45	0	Zobáci	18. Julie	15	0	Pařáti
7. Julča	45	0	Vlaštovky	19. Janis	15	0	Pařáti
8. Eda	45	0	Zobáci	20. Eliška	0	0	Pařáti
9. Mikeš	45	1	Host	21. Lukáš	0	0	Pařáti
10. Martin	39	0	Zobáci	22.			
11. Mia	34	0	Vlaštovky	23.			
12. Ondra	34	0	Host				

Koutek zábavy

Podzimní běh soutěže o KOKOsový ořech

A je tu druhé kolo podzimního běhu. Pravidla zůstávají stejná jako v minulých letech.

Každý měsíc zde bude zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílu.

2. kolo – Ozdobné květiny

Tentokrát se podíváme na obor, který příliš často v oddíle nezkoumáme a sice na okrasné rostliny. Květiny, které zde uvádím, jsou v našich zahrádkách často pěstované, ale v přírodě je moc neuvídíte. I tak si myslím, že je dokážete poznat. Tentokrát mi stačí obvyklý český název a nevyžadují jméno rodové i druhové, i když mě jistě potěší. Pokud vám není černobílý obrázek jasný, využijte webového vydání kOKOsu na oddílových stránkách.

Výsledky 1. kola podzimního běhu: Ztepilé královské stromy (Ořešák královský, jasan ztepilý, smrk ztepilý) řešení odevzdal Pavel 6 bodů

Vtip nalezený na Internetu:

„Co budeme dneska dělat?“

„Nic!“

„Ale to jsme dělali včera.“

„No jo, ale ještě to nemáme hotové.“

<http://www.ivtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo druhé., Ročník 27. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Adam, Prtě, Žába

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 29.9.2024. Vyšlo dne 30.9.2024 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** Třetí číslo sedmadvacátého ročníku vyjde 4.11.2024 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz